

saa der ikke en Gang kan købes beskadiget Majs til samme Pris, føler alle i disse Egne som en stor Uret. Rugen i de magre Egne holder ikke en hollandsk Vægt af 118 Pund, saa Landmændene faar ikke 19 Kr. 50 Øre, kan hænde de neppe faar 18 Kr. pr. Tønde, og naar disse Folk læser i Bladene, at i København vil indført Rug stige i Pris til omkring 28 à 29 Kr. pr. 100 kg, er det forstaaeligt, at Maksimalprisen fremkalder berettiget Protest.

Hedebonden skal altsaa nu sælge eller mulig ved Ekspropriation afstaa sin Rug til en Pris af omkring 18 Kr. pr. Tønde. Han maa i Stedet for købe Majs til 22 Kr., hvis det da overhovedet kan faas, eller han maa købe Havre eller Byg til en Pris, der ligger mellem 26 og 28 Kr., og her maa man vel huske, at det er denne fattige og nøjsomme Befolkning paa de magre Egne, der alene skal bære Tabet, medens Landmændene paa de bedre Egne ikke i synderlig Grad berøres af Maksimalprisen. Det er derfor klart, at Maksimalprisen har ramt de fattige jydskke Egne meget haardt uden samtidig at gavne Bybefolkningen, og det er ubegribeligt, at den høje Regering kan forene dette med Grundlovens Ord om, at ingen kan tilpligtes at afstaa sin Ejendom uden mod fuldstændig Erstatning. Den danske Landbostand har aldrig ønsket at fordyre Livsvilkaarene for vort Folk, og det ønsker den heller ikke nu, tværtimod, vi ønsker billig Brød, og jeg kan her henvise til forskellige Foranstaltninger, som ad Frivillighedens Vej er trufne, for at dette kan naas. I den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, har flere Landmænd stillet større eller mindre Partier Rug til Raadighed for ubemidlede Folk. Det er et smukt Træk, som fortjener Efterfølgelse, og som tillige viser, at Landmændene er villige til at hjælpe dem, der haadest føler Situationens Tryk, men Maksimalprisen har alle Vegne i Jylland, og jeg kan godt sige i alle Lejre, fremkaldt en Storm af Forbitrelse, som ikke lægger sig, før denne Maksimalpris ophæves. Det er derfor meget beklageligt, at den høje Regering ikke vil stille alle lige og ophæve den fastsatte Maksimalpris for Rug, da den ingen gavner, men absolut skader mange i Jyllands vidtstrakte Egne.

Brorsen: Der er under den foreliggende Sags Behandling fremkommet en hel Del Udtalelser, og det kan være vanskeligt nok for efterfølgende Talere at fremkomme med nye Synsmaader. Men alligevel vil det vistnok findes naturligt, at adskillige Rigsdagsmænd har Lyst til at sige deres Mening om en Sag, der med Rette har vakt uhyre stor Opsigt i mange af Landets Egne. Der er ingen, der vil bestride, at en Regering selv i et neutralt Land under saa ekstraordinære Forhold som dem, vi lever i for Øjeblikket, kan begaa en eller anden Fejl, kan træffe en eller anden Foranstaltning, der ikke er, som den skal være efter i alt Fald manges Mening ude i Folket. Det maa da være Oppositionens Pligt at paatale saadanne Foranstaltninger, som store Befolkningsdele i høj Grad kan føle sig krænkede ved. Det varede ikke ret længe, efter at denne Forespørgsel var stillet af Venstre, før man i en Del radikale Blade læste Artikler med store og fede Overskrifter: Er dette Partipolitik?, og man behøvede ikke at komme ret langt hen i disse Artikler, inden man havde vedkommende Skribents Mening, der gik ud paa, at det naturligvis maatte være og ikke kunde være andet end Partipolitik fra Venstres Side. Det forekommer mig dog, at vi i al Beskedenhed som Opposition maa have Lov til fremdeles at protestere, for saa vidt som der af Regeringen træffes Foranstaltninger, som store Dele af Befolkningen ikke kan være tjent med, ellers synes det mig rigtigere, om Regeringen sendte Rigsdagen hjem, der tror jeg i alt Fald, vi da kunde gøre noget bedre end ved at være herinde. Jeg mener, som sagt, at vi ogsaa i Fremtiden maa have Lov til at paatale de Foranstaltninger, der træffes af Regeringen, naar vi mener, de er urigtige.

Det er gaaet som en rød Traad gennem de Foredrag, der er blevet holdt her af de forskellige Talere, at hvad det i særlig Grad kom an paa under de nuværende Forhold, var at holde Importen vedlige — ikke alene Importen af Raastoffer til Landbruget, men i det hele Importen af Raastoffer til Erhvervsamfundet —, for at Eksporten kan holdes nogenlunde i normal Gænge. Dette sidste kommer det i højeste Grad an paa. Man hører af og til Røster —